

Jesaja 32:2

**“En die man zal zijn als een verberging tegen de wind en schuilplaats tegen de vloed,
als waterbeken in een dorre plaats en als de schaduw van een zware rotssteen in een dorstig land.”**

Jezus 1 is de Verberging 2 geeft de verwachting

Gemeente,

Als je dichtbij bent zie je het goed. En als je het beter wilt zien moet je dichterbij komen. Hoewel, als je een verrekijker hebt, telelens, dan kun je ook van afstand dingen al scherper zien, soms nog scherper. Zo is het met Jesaja. Kijk, de evangelisten, Mattheus, Lucas staan dichtbij, dichtbij Jezus en hebben Hem gezien. Wie Hij is, wat Hij doet. Maar Jesaja staat veel verder weg, ruim 700 jaar. Maar door de telelens van de profetie ziet hij scherp, scherper haast nog dan de evangelisten. Hij ziet zo scherp waarvoor Jezus is gekomen. Luister maar.

Jesaja profeteert ttv koning Achaz in Juda. 735-720 voor Christus. Koning Achaz, één van de meest goddeloze koningen, zeker van Juda. Uit het huis van David, maar van totaal andere gezindheid. Want Achaz dient de afgoden, de Baals en de Moloch. De afgod waarvoor kinderooffers gebracht werden. Ondertussen haalt hij het altaar uit de tempel van God. Weg ermee. En in de voorhof laat hij een altaar maken voor afgod Rimmon van Assyrie. En uiteindelijk laat hij de tempel van God maar dichttimmeren zodat er niemand in kan.

Niet zo heel vreemd dat God Syrie en Israel laat komen tegen Juda. Gevaar dreigt voor Achaz. Maar hij weet er wel wat op: hij zoekt steun bij Assyrie. Koning Sanherib. Maar dat pakt verkeerd uit want eerst helpt Assyrie even, om later Juda zelf aan te vallen. En de legers van Assyrie walsen Juda binnen. Als een wind, een storm en als een storm, een vloedgolf. Wie weet van een tyfoon op de Filipijnen die voelt welk een lading die woorden hebben. Wie weet van de watersnoodramp in 1953 die weet wat een vloed is. Want ten diepste was die inval van Assyrie die het land overspoelde als een vloedgolf uiting van wat anders. Uiting van Gods toorn. Teken van Gods misnoegen. Het volk verliest alle moed en hoop. Dit loopt verkeerd af. Ze worden overwonnen, afgeslacht of weggevoerd. Troosteloos en dor als een woestijn is het volk eraan toe. Wat moeten ze doen? Nou, één ding nog misschien: vragen of Egypte wil helpen. Egypte, de oude vijand van vroeger, maar wie weet de farao en zijn legers kunnen zij wat. Hun wapens en wagens en paarden.

En dan profeteert Jesaja. Wat Egypte met een heel leger? Er zal één man zijn. Eén man die verlossen zal. Want dat zal een koning zijn die

in gerechtigheid zal heersen. Die de HEERE wel zal zoeken en naar Zijn inzettingen leven. Daarom zal die man de verlossing zijn. De vloed en storm van Assyrie keren en de troosteloosheid van het volk doen omslaan in hoop en verwachting. En die man is gekomen. Hizkia, zoon van Achaz is koning in gerechtigheid. En God hoort daarom zijn gebed. En de Assyriërs worden verjaagd. En de hoop herleeft weer op Israëls God. Als waterbeken in een dor land. Er komt weer groei en bloei. De tempel wordt heropend en gerestaureerd.

Maar dan trekken we lijn natuurlijk door. Hizkia was niet de volkomen vervulling van deze profetie. Dat zal de grote zoon van David zijn: de Heere Jezus. Hij is pas echt als een Schuilplaats en Verberging, als waterbeken en een zware Rotssteen.

1 Verberging

Jezus Christus: de schuilplaats de verberging tegen wind en vloed. En die tekenen zijn er nog. Openbaringen 16 leert ons van de schalen van Gods toorn over de aarde uitgegoten. Maar we moeten het ook nog anders zoeken. Secularisatie is ook uiting van Gods toorn. Als God Zijn Geest laat wijken en de eeuwige dingen spreken een cultuur niet meer aan. Mensen halen hun schouders op over Bijbel, schuld en vergeving. De eeuwigheid is uit beeld. Leven hier en nu. Golven en stormwinden zijn het. Zo spoelt de godverlating over landen en generaties heen. Sleurt en trekt mensen mee, los van God en kerk en Bijbel. Maar die man zal zijn als verberging en schuilplaats. Hij zorgt dat als de vloed van secularisatie over Nederland gaat dat jongeren en ouderen bij de HEERE en Zijn dienst blijven. Niet meegezogen worden voor een leven van hier en nu en als ik het maar naar mijn zin heb. Hoe sterk die zuiging ook is. Waarom zou je je drukmaken om de eeuwigheid? Waarom zou je je drukmaken om geestelijke dingen? Jezus is de Verberging en de Schuilplaats. Breng uw kinderen en kleinkinderen bij Hem. Leg ze voor Hem neer, biddend en opdragend aan Hem. Breng jezelf er biddend heen. Als je voelt: ik red het niet, ik sijnpel leeg, het zoeken van God gaat eruit uit mijn leven. En als je het niet voelt, doe het dan ook, want je redt het zelf niet, je houdt jezelf niet overeind, echt niet.

Uitingen van Gods toorn: rampen, oorlogen, hongersnoden, verschrikkingen. En ieder sterven is ook een teken van Gods toorn over de zondeval, de zonde. Aanduidingen van Gods toorn. Uitingen van Gods toorn die komt in volle omvang. De dag der dagen. Als God Zijn lankmoedigheid ten einde is. En Zijn toorn laat losbreken. Als een tyfoon en een watervloed over de wereld. Die dag komt. Meesleurend het eeuwig verderf in. Dag der wrake en der gramschap van onze God. Die dag komt. Je hoort het aankomen, je ziet het aankomen. Een dag die over heel de aarde zal gaan. En over alle inwoners der aarde. Alle zondaren

hebben het verdiend. Waar gaat dat heen met u, met jou, met uw kinderen en kleinkinderen?

Die man! Hij zorgt als de vloed en tyfoon van Gods gericht komt dat je niet mee vergaat in het gericht. Dat je behouden wordt door het oordeel heen. Dat God je spaart en Zijn toorn niet over je heen laat gaan. Vlucht tot Hem. Misschien bent u er wel eens angstig voor: die dag dat ik voor Gods rechterstoel kom. Wat zal dat zijn. In mijn sterven, als Jezus terugkomt. Hoe zal ik voor God bestaan? Misschien ben je er wel eens angstig voor. Vlucht tot Hem. Misschien ben je er echt niet bang voor. Zit je er helemaal niet zo over in. Geloof dan maar dat het toch waar is. Een tyfoon en een watervloed is Gods toorn. Die hou je echt niet tegen, en daarin hou je jezelf echt niet vast. Geloof dan maar dat he ervan komen zal en dat het rampzalig afloopt. En vlucht tot Jezus Christus. Schuilen. Maar dan tegen het allerdiepste en allerergste: schuilen tegen Gods toorn.

Tijdens de waterramp van 1953 hebben mensen, ik heb het van mijn ouders gehoord, op daken van huizen gezeten toen de stormvloed aankwam. In de immense spanning: houd het huis het, de schuur het of niet? Nou, daar gaat het om als Gods toorngericht komt. Houd mijn schuilplaats het of niet? Een houten schuurtje van wat goede voornemens, van wat eigen prestaties, een houten schuurtje van dingen die ik nooit gedaan heb en dingen die ik toch wel heb gedaan, zou dat het houden? Of zal dat krakend instorten en als je daarop zit meesleuren en wegsleuren naar de eeuwige ondergang? Vlucht tot Christus. De Verberging, de Schuilplaats die het houdt.

Deze Man. Schuilplaats, Verberging; Dat is er als iemand ervoor gaat staan. Ertussen. En het voor je opvangt. Dus een Schuilplaats is er als er iemand die toorn van God opvangt. Tegen zich aan laat golven. En staande blijft. Niet bezwijkt. Tegenhoudt. Jesaja zag scherp. Waarvoor kwam Jezus? Zoon van David. Zoon van God. Kind in de kribbe. De Koning in gerechtigheid. De koning die leefde naar Gods hart, wil en wet. Meer dan Hizkia, zuiverder en volmaakt. En Hij ging de wind en vloed tegemoet van Gods toorn. Als Mens, als Man, om die te kunnen doorvoelen. Als God, om die te kunnen dragen en doorstaan. En als een vloedgolf spoelde Gods toorn op Hem aan. Hij zweette bloed in Gethsemane en werd aan het kruis van Godverlaten. Mijn God, Mijn God waarom verlaat Gij Mij. En zo is Hij de Verberging en de Schuilplaats geworden. Door Zichzelf te geven. Daarom is Hij als Schuilplaats ook zo solide en zo vast. Daarom is Hij is Schuilplaats ruim genoeg om elke zondaar in Zich op te nemen en plaats te bieden. En wie vluchtte tot Hem die mag weten: ook voor mij. Ook voor mij. Gekomen, gehoorzaam geweest, geleden, gestorven, ook voor mij. Hij verlaten opdat ik nimmermeer verlaten zou worden, Hij

onder Gods toorn opdat ik Zijn zegening ontvangen zou. Daarvoor kwam Hij naar de aarde. Wilde Hij komen. Die ons redt van de toekomstige toorn! Die Man!

En tegelijk zie ik aan Hem: o als ik niet tot Hem vlucht, wat wacht mij dan. Dan moet ik doen zelf dragen wat Jezus aan het kruis droeg. Dan ga ik eeuwig ten onder..... De verwachting van een schrikkelijk vuur dat de weerspanningen verteren zal.

Kijk, als er storm of overstroming dreigt, dan wordt dat aangekondigd in Nederland. Meteo consult en KNMI geven weeralarm af. Stellen codes in. De dagen van tevoren en je hoort het elke nieuwsuitzending. Zodat je je kunt voorbereiden en zorgen dat je dan niet op de weg bent, maar veilig bent. God geeft waarschuwingen af en alarmen. Zo vaak. Deze storm komt, deze vloed komt. Zorg dat je niet meer onbeveiligd bent. Zorg dat je in Hem bent, in Jezus Christus. Er is nog plaats. De deur staat open. En zondaren zijn welkom. Die gevlucht komen.

Die Man zal een Verberging zijn. Dat geeft hoop en verwachting! Advent. Voor wie in Christus is. Verwachting! Er zal verlossing zijn, door die dag van Gods toorn heen. Daardoorheen de eeuwige vrijheid in. Nee, dat is niet direct voelbaar. Toen Jesaja dit sprak was Assyrie niet direct weg. Er kan zoveel blijven dat je raakt. Plagen, smarten. Verzoeken, vervolgingen. Maar toch: Hij zal een Schuilplaats zijn. Dan is er verwachting. Dat we erdoor komen, door het gericht heen en dan een nieuw land zullen binnentreden: de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

2 verwachting

Verwachting. Hoop. En die Man is als Waterbeken in dor land en als Schaduw van een zware Rotssteen in een dorstig land. Ja, dor en droog, troosteloos en treurig was het in Israel toen Assyrie het land binnenviel. Dit gaat verkeerd. Geen hoop en geen verwachting meer. Ze zagen er niet door en overheen. Want dat kon alleen maar uitlopen op de overrompeling door Assyrie.

Dat is ten diepste ook de tekening van mensen van alle tijden en plaatsen. Zonder hoop en verwachting in de wereld. Treurig en troosteloos. Zeker in onze cultuur. Geen hoop en verwachting voor na dit leven. Wie God niet kent is ook zonder hoop in de wereld Ja, dat kun je op allerlei manieren camoufleren. En dat zie je ook en daar doet een mens ook aan mee. Je kunt het camoufleren door er niet aan te denken. Niet denken aan de dood en het levenseinde. Want het is natuurlijk best wel eng om erbij stil te staan dat je sterven moet, dus dat moet je gewoon niet doen en proberen te ontwijken. Met condoleren niet over

het sterven praten en bij de begrafenis ver van het graf vandaan blijven. Op afstand houden.

Je kunt ook gaan leven met de gedachte: nou, maar de dood is toch helemaal zo erg niet? Na de dood is er vast wel iets moois voor de meeste mensen weggelegd. Op een mooie roze wolk aan de hemel als een sterretje hierboven. Dus waarom zou je er bang voor zijn? Als het leven al te zwaar wordt dan kun je zelf ervoor kiezen om te sterven, dan krijg je rust en vrede en dat is beter dan hier pijn lijden.

Je kunt het camoufleren: zonder hoop op God leven maar er wel wat van maken. En dient zichzelf. Als je het van het hier en nu moet hebben, dan moet je jezelf maar dienen door er wat aan te hebben en door het je zo plezierig mogelijk te maken. Een dor land en een droge woestijn. Er groeit en bloeit niets dat echt fleur heeft en van en voor God is.

Maar ten diepste is het: zonder hoop en zonder verwachting in het leven staan. In elk geval: wat na dit leven komt en of er na dit leven wat komt heeft geen wezenlijke invloed op het leven hier en nu. Nee, voor echte hoop en verwachting moet je bij die Man zijn. De Heere Jezus zijn! Bij Hem, Die de Schuilplaats en de Verberging is. Dat geeft hoop en verwachting. Waterbeken: daar horen we iets van de Heilige Geest in. Die als stromen is op het droge, Waterbeken. Hoop en verwachting van eeuwig leven. Van een leven met God tot in eeuwigheid. Zijn toorn is weg, is over en is echt leven. Leven in vrede met God, nu en eeuwig.

Die Man zal zijn als waterbeken in een dor land. Dat zie je wel voor je. In een woestijn waar waterbeken komen, rivieren doorstromen. Daar komt alles tot bloei, daar wordt het groen en fris. Daar verandert het totale aanzien. Die Man, Jezus zal zijn als waterbeken. Dan komt er groei en bloei. Dan komt er een vrucht dragen. Drie vruchten in elk geval:

1 Een leven uit dankbaarheid. Een verlangen om God te dienen. Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal? Dankbaarheid kleurt het leven. Verlangen om God te dienen vult het leven in. Dat betekent dat je hele dienst aan God, al je bidden en kerkgaan en Bijbellezen en helpen van de buurvrouw een glans krijgt. Glans van dankbaarheid.

2 En dat het hele leven een verlangen krijgt: hoe kan ik meer en meer God dienen? Hoe kan ik U meer en meer toebehoren? Meer van mijn tijd, van mijn gedachten, van mijn bezigheden U toewijden. Dan krijgt het leven glans.

3 Glans van zelfverloochening. Want als het leven met God mijn deel is en mijn hoop en verwachting is dat ik daarin eeuwig delen zal, ja dan kan ik hier wat loslaten. Dan hoef ik hier niet alles eruit te halen. Dan mag het

hier wat kosten. Aan strijd, aan lijden. Dan mag het hier wat kosten aan keuzes die levenslang invloed hebben kruisdragen betekenen. Als ik daardoor een huwelijk misloop, een baan, een huis. Dan mag het hier wat kosten als het me hier iets kost: geld en goed, vrijheid en huisvesting, vrouw en kinderen, ja mijn leven. Dat is Adventsleven! Kent u daar wat van? Kennen we dat? Adventsleven: de heerlijkheid tegemoet, het eeuwige leven tegemoet.

Het dorre land zal bloeien en groen zijn. Maar is dat niet ontzettend zwaar dan? Hoe houd je dat vol? Zo'n leven. Zo'n kruis dragen? Daar bezwijk je toch onder? Dat geef je toch een keer op. Hoor: die Man zal zijn als de Schaduw van een zware Rotssteen in een dorstig land. Als je loopt te zeulen door het zand. In de hitte van de zon en je bezwijkt bijna, je kunt niet meer, daar: een rotssteen, schaduw. En in de schaduw in de koelte krijg je weer adem en kracht. Zo is die Man, de Heere Jezus. Als je niet meer verder kunt. Het valt zo zwaar, je houdt het niet meer vol. Je stort in, je geloof stort in, je gebed, of dan toch maar toegeven en opgeven. Hij is als Schaduw. Jezus geeft weer adem en verkwikking en nieuwe kracht. Schuilend bij Hem, in die Rotssteen ontvang je weer kracht. Mag je weer zien wat je van God geschonken is, waar het heengaat, dat God met je is. En kun je toch weer verder. Schaduw in een dorstig land.

Zo is die Man, de Heere Jezus, het Kind van Bethlehem! In Hem is redding van de toekomstige toorn. En in Hem is leven, nieuw leven! Leven vol van hoop en verwachting. En er groeit door Zijn Geest dankbaarheid en kruisdragen. Volharding en trouw. U ontvangt en vindt het alles in dit Kind, deze Man. Die ons verkondigd wordt. Als Schuilplaats tegen Gods toorn én als Brenger en Bewerker van nieuwe leven. Leven van hoop en verwachting door Zijn Geest. Leven van dankbaarheid en kruisdragen, verlangen en volharding. Hiervoor moet u bij Jezus zijn! Schuilplaats voor vervloekten, leven voor doden. Wat moet u eigenlijk hebben om te komen? Niets, dan alleen hulpeloosheid en onmogelijkheid. Niets dan oordeel en onbekeerlijkheid. Hebt u dat? Hier is uw Zaligmaker. Die ene Man, dat ene Kind.

Zo stond Jesaja in zijn dagen te profeteren van die ene Man! Eén Man tegenover de Egyptenaren met hun leger, hun wagens en wapens en ruiters. Waar zoek je dan je heil: bij die velen van Egypte, of bij die Ene van wie Jesaja spreekt en profeteert? Egypte lijkt degelijker en sterker, een heel leger. Waar zoekt u het, jij het, ik het?

Een leger aan hulptroupen of die ene Man? Een leger aan hulptroupen: probeer het eens zus of zo. Doe wat meer je best hierop en ga wat meer dit of dat doen. Meer bidden, meer zoeken. Meer tijd aan besteden, meer last van je zonden zoeken. Meer zonden bestrijden, meer

afstand nemen hier en daarvan. Is dat verkeerd? Als ik er Jezus mee van me vandaan houd wel. Als ik dat doe in plaats van vluchten tot Jezus, wel. O ja, ik kan er best wat mee krijgen. Heel wat ervaringen en gevoelens. Indrukken en overwinningen naar het lijkt, maar als dat in plaats komt van Christus, is het me niet tot nut, maar tot bedrog. En: je kan ineens alles kwijt zijn en in zo'n zonde vallen en zo achteruitgaan.

Je kunt het vergelijken met een roeibootje voor de kust dat in gevaar is en schipbreuk heeft geleden, het lekt al en maakt al water. En je gaat roeien naar de kust. En je maakt wat vordering. Je komt wat dichterbij. Richting de branding. Maar straks slaat een golf je ineens terug en in de branding sla je om. En je roeit maar richting kust. Terwijl vlak achter je een reddingsboot ligt om je op te nemen en aan boord te nemen. En al roeiend naar de kust, verwijder ik me van de reddingsboot. Totdat je ogen opengaan voor die reddingsboot achter je. En je het opgeeft. Het lukt me niet en nooit.

Zo word ik zalig. Niet in eigen kracht roeien en verzamelen. Maar het opgeven en me laten opnemen door die ene Man. Hij zal mij verlossen en redden. Door de branding van Gods toorn heenbrengen. Hij zal. En dat geeft echte dank en wederliefde en berouw, en kruisdragen en volharding. En ik zal veilig zijn. Door het gericht heen. Zal ik eeuwig vrucht dragen. Hem loven en verheerlijken. Bloeien tot Zijn eer. Eeuwig beveiligd. Amen